

Sygn. akt VI Ka 543/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska(spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Tomasz Skowron

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015r.

sprawy **D. W.**

oskarżonego z art. 54 § 2 k.k.s. w związku z art. 6 § 2 k.k.s.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 2 września 2014 r. sygn. akt II K 392/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. w ten sposób, że ustala iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i uchylając się od opodatkowania

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI Ka 543/14

UZASADNIENIE

D. W. oskarżony został o to, że w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 16 września 2013 roku dokonał sprzedaży w prowadzonych przez siebie sklepach pod szyldem (...), mieszczących się w J. przy ulicy (...) – nie mniej niż 380 kg suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy, umożliwiając nabywcą pocięcie go na tytoń do palenia, na udostępnionych specjalnie w tym celu maszynach, stając się w związku z tą sprzedażą podatnikiem podatku akcyzowego i nie składał właściwemu organowi tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w W. deklaracji dla tego podatku, przez co uszczuplił go w kwocie nie mniejszej niż 165.984,00 złotych, tj. o czyn z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 2 września 2014 r. w sprawie o sygn.. akt IIK 392/14:

I. uznał oskarżonego D. W. za winnego popełnienia tego, że w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 25 października 2013 roku w J. działając czynem ciągłym w sklepie (...) mieszczącym się przy ul. (...) dokonał:

- sprzedaży suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy o łącznej ilości 367,89 kg nieustalonym osobom,
 - oferował do sprzedaży susz tytoniowy nieoznaczony znakami akcyzy w łącznej ilości 0,45 kg J. Z.,
 - oferował do sprzedaży susz tytoniowy nieoznaczony znakami akcyzy w łącznej ilości 3,5 kg,
- zaś w sklepie (...), przy ul. (...) dokonał;
- sprzedaży suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy o łącznej ilości 0,6 kg G. P.,
 - oferował do sprzedaży susz tytoniowy nieoznaczony znakami akcyzy o łącznej ilości 3,86 kg

oraz posiadał w K. (...)susz tytoniowy nieoznaczony znakami akcyzy o łącznej ilości 4,0 kg przez co stał się podatnikiem podatku akcyzowego, który będąc zobowiązany z mocy ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym, nie złożył właściwemu organowi tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w W. deklaracji dla tego podatku, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w kwocie 166.115,04 złotych, co stanowi małą wartość tj. czyn z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s i za to na podstawie art. 54 § 2 k.k.s wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych każda;

II. na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s. i art. 30 § 2 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci: suszu tytoniowego o wadze 3500 grama – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o wadze 4000 grama – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o nazwie B. o wadze 1375 grama – pokwitowanie PL(...), suszu tytoniowego o nazwie V. o wadze 1305 gramów – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o nazwie B. o wadze 435 grama – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o nazwie V. o wadze 745 grama – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o wadze 135 grama – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o wadze 435 grama – pokwitowanie (...), suszu tytoniowego o wadze 45 grama – pokwitowanie (...), zarządzając jego zniszczenie;

III. na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. i art. 30 § 2 k.k.s. orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci maszyny do cięcia suszu roślinnego, zeszytu w kratkę A5 z napisem (...), zeszytu w kratkę A5 z napisem (...), maszyny do cięcia o numerze (...);

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci ewidencji sprzedaży dla firmy Usługi (...);

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 2 k.k.s. zwolnił w całości oskarżonego od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli prokurator i obrońca oskarżonego.

Prokurator w złożonej apelacji zarzucił:

- obrazę przepisu postępowania – art. 413 § 2 pkt 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na zaniechaniu wskazania w opisie przypisanego oskarżonemu czynu wszystkich okoliczności jego popełnienia, a w szczególności, faktu, że uchylał się on od opodatkowania, przez co orzeczenie w części dyspozytywnej nie zawiera wszystkich znamion czynu z art. 54 § 2 kks, za popełnienie którego został skazany,

- obrazę przepisu postępowania – art. 413 § 2 pkt 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na nie wskazaniu w opisie przypisanego oskarżonemu czynu, wszystkich okoliczności świadczących o działaniu w warunkach art. 6 § 2 kks, w szczególności, że działał on w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru,

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o:

- zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uzupełnienie opisu zarzucanego oskarżonemu czynu poprzez podanie zapisu „uchylał się od opodatkowania”,
- zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uzupełnienie opisu zarzucanego oskarżonemu czynu poprzez dodanie zapisu „w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru”.

W założonej apelacji obrońca oskarżonego wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a zwłaszcza art. 54 § 2 kks przez jego niezasadne zastosowanie i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie D. W. od zarzucanego mu przestępstwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Jedynie apelacja oskarżyciela publicznego zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że wbrew treści apelacji obrońcy oskarżonego Sąd I instancji nie ustalił, że oskarżony D. W. „pomagał w zbyciu lub przechowywał wyroby akcyzowe”, lecz poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, że oskarżony w okresie od 1 stycznia do 25 października 2013 r. zajmował się w dwóch prowadzonych przez siebie placówkach handlowych sprzedażą, uprzednio nabytego suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi także żadnych wątpliwości, że celem oskarżonego była sprzedaż towaru, który nadawał się do palenia przez nabywców, po pocięciu zakupionego suszu tytoniowego na znajdującej się w sklepie maszynie. Okoliczność ta wynika z zeznań klientów sklepów należących do oskarżonego: J. Z., jak i G. P.. Obaj mężczyźni udali się do sklepu z zamiarem zakupu suszu tytoniowego, który po pocięciu miał im służyć do palenia, a nie jak wyjaśniał oskarżony mokrego tytoniu, który miał zostać użyty przez nich jako nawóz. Co więcej oskarżony miał pełną świadomość, że prowadzi działalność niezgodną z przepisami prawa o czym świadczy nie tylko przyjęta przez niego linia obrony, ale umieszczone wyłącznie pro forma oznaczenia na sprzedawanym towarze, informujące że produkt nie nadaje się do palenia (k. 24). Co więcej oskarżony nie zaprzestał działalności po kontroli w dniu 11 stycznia 2013 r., a kontynuował ją nadal co stwierdzono w czasie kontroli w dniu 16 września 2013 r. Podkreślić przy tym należy, że wyjaśnienia D. W. są sprzeczne chociażby z niekwestionowanym przez skarżącego dowodem w postaci protokołu kontroli z dnia 11 stycznia 2015 r., z którego wynika że zatrzymane w trakcie kontroli liście tytoniu były suche (k. 55v).

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji dokonał również prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Skarżący podnosząc, że zyski pochodzące z działalności przestępczej nie podlegają opodatkowaniu pomija treść art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Zgodzić się należy, że przykładowo niedopuszczalnym jest by organy państwa czerpały korzyści podatkowe z czynności kradzieży produktów akcyzowych. Jednakże oskarżony prowadził sprzedaż suszu tytoniowego, która stosownie do art. 9b ust. 2 wskazanej ustawy podlega opodatkowaniu akcyzą, o czym oskarżony doskonale wiedział, a o czym świadczą podjęte przez niego działania wskazane wyżej. Jednocześnie zauważyć należy, że przytoczone przez skarżącego w apelacji przykłady nie przystają do ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego. Oskarżony D. W. bowiem sprzedawał susz tytoniowy, umożliwiając jego pocięcie w takim stanie, że nadawał się on do palenia przez nabywców, i z tego powodu oraz w tym celu był on przez nich nabywany. Nie budziło zatem wątpliwości, że oferowany przez niego susz tytoniowy spełnia kryteria z art. 99 a ust. 1 ustawy o akcyzie w brzmieniu na dzień 1 stycznia 2013 r. Tym samym stał się podatnikiem podatku akcyzowego i pomimo ciężących na nim obowiązków wynikających z art. 21 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. nie złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowych, narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie. W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi przy tym żadnych wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, kierowany chęcią uchylenia się od ciężącego na nim obowiązku podatkowego, a tym samym wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 k.k.s.

Analizując zatem opis czynu przypisanego oskarżonemu Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, że zasadnie skarżący oskarżyciel publiczny zarzucił, że Sąd I instancji pominął w nim powyższe znamię, co skutkowało zmianą

zaskarżonego wyroku w tym zakresie. Chodzi bowiem o to, aby opis ten odpowiadał znaczeniu wszystkich znamion ustawowych konkretnego przestępstwa, a użyte sformułowania w sposób nie budzący wątpliwości odpowiadały treści poszczególnych znamion przypisanego sprawcy czynu zabronionego. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r. Sygn. akt V KK 156/14 LEX nr 1532786). Sąd Rejonowy również prawidłowo przypisał D. W. działanie w ramach czynu ciągłego z art. 6 § 2 k.k., co musiało skutkować uzupełnieniem przypisanego mu czynu także i w tym zakresie. Nie budzi bowiem wątpliwości, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru.

Kierunek apelacji obrońcy oskarżonego zobowiązywał Sąd Odwoławczy do kontroli również zaskarżonego wyroku co do rozstrzygnięcia o karze.

Kara, którą wymierzył Sąd I instancji za przypisane oskarżonemu D. W. przestępstwo skarbowe w żadnej mierze nie razi swą surowością. Sąd Rejonowy wymierzył ją w granicach sędziowskiego uznania, prawidłowo wartościując okoliczności przemawiające na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego mając przede wszystkim na uwadze sposób jego działania, dotychczasowy tryb życia jak i uprzednią niekaralność. Stąd też należało przyjąć, iż jest to kara sprawiedliwa, współmierna do stopnia zawinienia, jak i społecznej szkodliwości czynu, którego popełnienia dopuścił się oskarżony. Stąd też brak jest podstaw do zmiany kary wymierzonej oskarżonemu.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok w pozostałej części podlegał utrzymaniu w mocy jako prawidłowy. Nie był bowiem rażąco niesprawiedliwy, ani dotknięty uchybieniami opisanymi w art. 439 § 1 k.p.k.

Natomiast o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

AP